

staaet ham saaledes, at han er en absolut Modstander af Forslaget, men saaledes, at han kun paa forskellige Punkter ønsker det ændret. Jeg vil gerne lægge Hovedvægten paa det Sted, hvor det forekommer mig, at den bør lægges i denne Sag. Vi staa i Virkeligheden paa dette Omraade i noget, der kan kaldes en Nødstilstand. Efter at Livsforsikringsvirksomheden i en lang Række Aar væsentlig har været drevet af Statsanstalten og et Par enkelte større Selskaber, er der i de sidste Aar opstaaet en stor Mængde smaa og større Selskaber, nogle tilstrækkelig vel funderede, andre tvivlsomt funderede, og atter andre slet ikke funderede; thi Forholdet her i Landet er jo dette, at der er fuldkommen lige saa megen Frihed med Hensyn til Oprettelse af en Livsforsikringsanstalt som med Hensyn til Oprettelse af en hvilken som helst almindelig Handelsvirksomhed. Der gøres ingen som helst Forskel, ja, man tør sige, at Friheden snarere er større, naar det gælder Oprettelsen af en Livsforsikringsanstalt, end naar det gælder Oprettelsen af en almindelig Handelsvirksomhed, og dog drejer det sig om Forhold, som i ganske ualmindelig Grad ere vanskelige, man tør sige, umulige at kontrollere for almindelige Lægfolk, selv for forstandige Lægfolk. For virkelig at kunne skønne over, hvorvidt et Livsforsikrings-selskab er solidt funderet, hører der en langvarig Beskæftigelse med dette Forhold, og for at kunne skønne derover paa første Haand tillige Kundskaber, som meget sjældent ere forenede hos samme Person. Det er tilstrækkeligt at minde om, at foruden almindelige forretningsmæssige og finansielle Begreber, som selvfølgelig altid skulle til for at stifte et Pengeinstitut, hører her en ganske særlig fagmæssig Indsigt, det man kalder Aktuarindsigten, det særlige Kendskab til Livsforsikringsmatematikken. Derfor dannes der ikke noget Livsforsikrings-selskab, som har Ret til at kalde sig en solid og ordentlig Forretning paa dette Omraade, uden at det først og fremmest udstyrer sig med denne Sagkundskab, uden at det først og fremmest søger at knytte til sig en eller flere Personer, som ere i Besiddelse af indgaaende saavel teoretiske som praktiske Kundskaber i den nævnte Retning. Heller ikke dannes der noget Selskab, som kan kaldes solidt og har Ret til at leve, uden at det tillige sørger for at skaffe sig det fornødne finansielle Rygstød. Selv om nemlig et Selskab er solidt funderet med Hensyn til dets Præmier og øvrige Organi-

sation, er dette i de første Aar selvfølgelig ikke tilstrækkeligt; i de første Aar maa et Selskab — og i Reglen kan man sige i en ikke ganske kort Aarrække — for at det til enhver Tid skal være i Stand til at fyldestgøre sine Forpligtelser og yde de forsikrede fuldstændig Tryghed, tillige have en større eller mindre Kapital i Ryggen. Det er dette, som Aktieselskaberne søge at naa ved Aktiekapitalen eller Garantikapitalen, som den ogsaa kaldes, og det er det, som de solide gensidige Selskaber naa ved Tegning af Garanti. Imidlertid er der i de senere Aar opstaaet en Mængde Selskaber, der fuldstændig have slaaget en Streg over alle disse elementære Fordringer, som i Virkeligheden maa stilles til solid Livsforsikring, i hvis Ledelse der findes Folk, som ikke have Skygge af Begreb om Matematik, som begynde uden nævneværdige Midler, adskillige ganske uden Midler, kun støttende sig paa en Gensidighed, hvor der ingen Garantifond findes, intet finansielt Rygstød findes, og hvor de forsikrede gennemgaaende ere fuldstændig ubemidlede, Smaakaarsfolk, i Virkeligheden heller ingen Garanti. Og hvad er det, det her drejer sig om? Det er en Virksomhed, som gaar ud paa at faa Folk til at anbringe deres surt erhvervede Skillinger til Støtte for først og fremmest deres efterlevende, Hustruen og Børn, og derefter ogsaa for sig selv. Der kræves af Folk, som leve under almindelige Livsvilkkaar, en betydelig Opofrelse, en betydelig Selvbeherskelse for aarlig at afse disse Midler og lægge dem til Side. Det er en ikke ringe moralsk Styrke, som kræves af Folk, der ere stillede, som de fleste ere stillede, og end mere af Smaakaarsfolk, for at bringe og vedblive at bringe dette Offer i bedre og daarligere Tider, mange Gange i saare trange Tider; en saadan Mand kæmper den alvorligste og hæderligste Kamp for at holde sin Livsforsikringspolice ved lige for at sikre sine nærmeste et nogenlunde Udkomme, naar han en Gang gaar bort. Er der nogen Bestræbelse hos Mennesker, som fortjener at fremmes paa enhver Maade, saa er det denne, er der noget Punkt, hvor Løshed og Letsindighed er i højeste Grad fordømmelig, saa er det paa dette. Det er fordømmeligt, ikke alene fordi disse Mennesker, som have haft den ærligste Vilje til under vanskelige Forhold at ofre noget for deres nærmeste, bedrages for deres surt erhvervede Spareskillinger, men det er det ogsaa, fordi der, hver Gang en saadan Anstalt styrter sammen, hver Gang det viser sig, at disse mange Ofre have været for-